

ANNONSE

Kronikk av anonym far: Min datter ble et offer for pillepsykiatrien

FAR

OPPDATERT: 25.AUG.2015 10:00 | PUBLISERT: 24.AUG.2015 21:34

Vi rister på hodet over den galskapen psykiatrien tidligere utsatte sine ofre for. Men disse lovlige og ulovlige overgrepene fortsetter i psykiatrien i dag, i andre former.

– Pappa, jeg kommer vel ikke

ANNONSE

til å dø? Hun lå i sofaen med hodet i fanget mitt, og jeg kjente at hennes fortvilelse var like stor som min egen. Det er lenge siden hun sa det. Sofaen er forlengst brent, men opplevelsen har brent seg inn i minnet for resten av livet.

Den første psykosen var et faktum en sommerdag.

Mitt eneste barn som sto i soloppgangen til livet, en sekstenåring med en duggfrisk blomstereng og gryende solstråler i sitt sinn, en rådyrkillling som hadde gjemt seg i gresset, ble plutselig skamfært av livets slåmaskin.

Psykologen spurte henne om hvilket dyr hun ville ha vært. Hun så ut gjennom det stengte, smårutete vinduet og svarte: Sommerfugl!

Innesperret på et nakent rom

Veien var kort til tvangsbehandling, innesperret på et nakent rom med glugge i døren, som i et fengsel.

Mor og far måtte holde henne mens legen tømte 50 mg Nozinan ned i halsen på henne under sterke protester.

Det var mye sol den sommeren, og hver dag vi var på besøk satte hun foten i utgangsdøren da besøkstiden var over og ville bli med hjem. Den sommeren kom en permanent solformørkelse inn i mitt liv.

” *Mor og far måtte holde henne mens legen tømte 50 mg Nozinan ned i halsen på henne*

Å være pårørende til sitt eneste barn med alvorlige psykiske helseproblemer oppleves som en katastrofe, stappfull av kronisk sorg, fortvilelse og smerte. Når så psykiatrien gjennomsyres av maktarroganse der man får stener for brød, så ble tanken på selvmord et tilfluktssted for meg.

Ydmykelses i kø

I alle disse årene har livet vært en unntagelsestilstand helt på siden av samfunnet, der det har vært lett å identifisere seg med andre utstøtte grupper. Ydmykelsene og fornedrelsene har stått i kø

både innenfor og utenfor psykiatriens låste dører.

Selvsagt vil normalt utrustede foreldre leve med mye skyldfølelse, og halvparten av de ansatte i psykiatrien mener fortsatt at pårørende er hovedårsaken til deres barns lidelser, selv om det er fagfolk som mener dette er freudiansk pølsevev.

Selv har jeg ikke vært så opptatt av å legge skylden på gener, familie, skole, idrettsmiljø eller samfunnsforhold, selv om jeg vet at alt dette kan ha hatt betydning for det psykiske sammenbruddet til min datter.

Hjernen gjøres til syndebukk

Foreldre trekker et lettelsens sukk ved at psykiatrien nå gjør hjernen til syndebukk i stedet for mødrene, men pårørende skal ikke glede seg for tidlig. At hjernen gjøres til syndebukk er mye farligere, for det gir den biologiske psykiatrien legitimitet til å bearbeide hjerner med sjokkbehandlinger og livsødeleggende medikamenter.

Min datter ble under en tvangsinnleggelse satt på medikamentet Zyprexa, og i løpet av et drøyt år la hun på seg seksti kilo, så hun veide til slutt 135 kilo. Før hun ble dårlig, var hun en god konkurransesvømmer.

” *Pårørende skal ikke glede seg for tidlig. At hjernen gjøres til syndebukk er mye farligere*

Hun ble samtidig sterkt inkontinent. Senere fikk hun medikamentet Risperdal, og da mistet hun menstruasjonen og fikk kraftig skjeggvekst på haken. Legene bagatelliserte disse bivirkningene og sverget til den jesuittiske læresetningen om at målet helliger midlet. Disse bivirkningene har i sytten år vært et langt større problem enn sinnslidelsen, samtidig som medikamentene ikke reduserte symptomene.

Nevroleptikafellen: Dosene må stadig økes

Det besynderlige med nevroleptika er at disse medikamentene ofte gir bivirkninger som til forveksling er lik de psykotiske symptomene.

Det sto i bruksanvisningen til Risperdal at «Bivirkningene er ofte vanskelig å skille fra sykdomssymptomene».

Den svenske nevrologen Lars Mårtensson kaller dette for nevroleptikafellen, som betyr at på grunn av det psykotiske kaoset disse medikamentene skaper i hjernen, må psykiaterne fortsette med å øke

dosene for å få psykosen under kontroll. Det medfører at mange pasienter blir fullstendig neddopet.

” *Medikamentene gir ofte bivirkninger som til forveksling er lik de psykotiske symptomene*

Mange psykiatriske avdelinger minner dessverre fortsatt om gjøkereder. Selv har jeg sett det på noen hundre institusjonsbesøk på de elleve institusjonene min datter har vært innlagt i tilsammen ni år, der både min datter og andre har vært neddopet til zombier.

Altfor lite kritisk

I dag angrer jeg på at jeg har vært for servil og handlingslammet overfor psykiatrien. Det tar tid for å bli bevisst ting, og jeg vet nå at jeg har vært altfor lite kritisk til medikamentene. Pillepsykiatrien har antatt former som ettertiden sannsynligvis vil beklage.

Sveriges mest kjente psykiatriprofessor, Johan Cullberg, skriver:

«Om noget decennium tror jeg vi kommer att betrakta den senare delen av 1900-talets katastrofala neuroleptikabehandling på samma kritiska sett som vi i dag ser på lobotomierna».

Psykiatriens historie og behandlingsmetoder er ikke noe vakkert syn, og vi rister på hodet over den galskapen psykiatrien utsatte sine ofre for, men vi ser ikke at disse lovlige og ulovlige overgrepene fortsetter også i psykiatrien i dag i andre former.

” *Mange psykiatriske avdelinger minner dessverre fortsatt om gjøkereder*

Samfunnet og psykiatrien har nedgradert menneskeverdet til mennesker med alvorlige psykiske helseproblemer. Den danske teologen og filosofen Peter Kemp sier at «Sådan man betragter et menneske, sådan behandler man det – og omvendt».

Mennesker i livskrise trenger omsorg og omtanke blandet med involvering og engasjement, men det er lite av dette i psykiatrien.

Ingen blir bra av tykke journaler og haugevis med møter. Psykiatriske behandlingssteder skulle være fristeder der man kunne skrike ut sin smerte, men da blir man lagt i reimer og tvangsmedisinert.

Rettferdigjør all tvangsbruk

Enhver tid er blind for sin egen dumskap, og få har merket dette så skjebnesvangert som mennesker med psykiske helseproblemer.

I psykiatrien har det hele tiden eksistert et behandlingsparadigme som har rettferdiggjort all tvangsbruken, men mennesker med psykiske lidelser er ikke mer velegnet for innesperring enn andre mennesker.

— Du har aldri vært gal

— Jeg er ikke gal, pappa!

— Nei, sier jeg. - I mine øyne har du aldri vært gal, og du kommer aldri til å bli det, uansett hva psykiatrien og andre måtte mene. For meg er du det viktigste og fineste mennesket i verden!

Få med deg og delta i de beste og viktigste debattene - følg Aftenposten meninger på [Facebook](#) og [Twitter](#)

[!\[\]\(17413706fd4997a1a4bdf85c6864eee1_img.jpg\) Den psykiatriske pasienten er blitt stående alene i behandlingsapparatet](#)

 [Kronikk: Når det er for vanskelig å be om hjelp](#)

 [Jeg har diagnosen paranoid schizofreni. Jeg er ikke farlig.](#)

 [Takk for meg, skrev hun på Facebook og skulle ta livet sitt](#)

 [Et oppgjør med psykiatrien](#)

 [Debatt om psykisk helse: Én pakke for alle?](#)

Kronikk

Medisin

Psykiatri

Psykisk helse

Psykisk helsevern

Klikk for relaterte artikler

De viktigste meningene

Rett i mailboksen. Hver uke.

ABONNÉR

ANNONSE

Kronikk: Så nær vi kommer

Lærer ikke byggenæringen av egne feil? | Sintef Byggforsk

Bloggere burde forsøke å se seg selv utenfra – og noen av brukerne innenfra

Menn får forskningspengene. Kvinnene får avslagene. | Jill Walker Rettberg

Når noen har problemer med alkohol, må noen tørre å si ifra | Christer Torjussen

Gi ungdommen problemer de kan kjenne seg igjen i! | Hege Tunstad

TIL FORSIDEN

TIL TOPPEN

TIPSTELEFON 02286

TIPS PÅ E-POST

KRYPTERT E-POST

DEBATTINNLEGG PÅ E-POST

SENTRALBORD 22 86 30 00

ANNONSER 815 000 15

KUNDESERVICE 05040

VIS AKERSGATA 55 I KART

ADRESSE

Akersgata 55, 0180 OSLO

SJEFREDAKTØR OG ADMINISTRERENDE DIREKTØR

Espen Egil Hansen

POLITISK REDAKTØR

Trine Eilertsen

NYHETSREDAKTØR

Tone Tveøy Strøm-Gundersen

KULTURREDAKTØR

Erik Tornes (fung.)

FEATUREREDAKTØR

Lillian Vambheim

REDAKTØR

Harald Stanghelle

ADM. DIR. AFTENPOSTEN MOBIL

Anette Mellbye

[PERSONVERNPOLICY OG COOKIES](#)